

καὶ ἀράξετε ἔμπρὸς ἔς τὸ ἀσάλευτο νησὶ τῆς Ἀλβιόνας,
 ὅπου τῆς Δόξας σήμερα λαμπακοπᾶ ὁ Θρόνος...
 Ὅρματε μὲ πικρὸν σκοπὸν, θλιμμένοι μυροφόροι,
 καὶ ἀφοῦ ὑψωθῆτε διάπλατα καὶ σὰν πελώρια ὄρη,
 σκύψτε νὰ προσκυνήσετε νεκρῇ τῇ Ρήγισσά σας
 καὶ ξεφυλλίστε ἀγνάτια τῆς τὰ νεκροστέφανά σας! »

Ἐύπνησε ὁ Πόντος· θλιβερὰ τὰ κύματα βογκοῦνε
 καὶ τὸ μεγάλο λείψανο πηγαίνουν ν' ἀσπασθοῦνε,
 ἔς τὴν χώρα, ποῦ τὴν χαιρετάει σὰν μάννα ἡ Σαλαμίνα,
 ἔς τὴν γῆ, ποῦ ἀμάραντα ἀνθοῦν τῆς λευθεριᾶς τὰ κρίνα!

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ

ΣΑΝ πεταλοῦδα κάτασπρη, ἀπ' τ' ἄνθια ποῦ ρουφάει
 τὸ μύρο τους καὶ τὴν δροσιὰ καὶ φεύγει καὶ πετάει·
 ἔτσι κ' ἔσθ' μὲ μιὰ ματιὰ, σὰν ἔρχεσαι κοντὰ μου,
 μοῦ παίρνεις ὅλη τὴ ζωὴ καὶ ὅλη τὴ καρδιά μου,
 καὶ φεύγεις, καὶ ἀδιάφορη ἄλλοῦ κυτιάζεις πάλι
 καὶ ὄλους, ὄλους τοὺς γελᾷς μὲ ἀπονιὰ μεγάλη.

Κων. πολίς

† ΙΩ. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

— Οἱ στενοκέφαλοι περιφρονοῦν ὅ,τι δὲν ἐννοοῦν. Οἱ ἔξυπνοι
 ζητοῦν νὰ μάθουν ὅ,τι δὲν γνωρίζουν.

— Ὑπάρχουν φόβοι εὐγενεῖς καὶ φόβοι χυδαῖοι: Ὁ δειλὸς φοβεῖται
 διὰ τὸν ἑαυτὸν του — ὁ γενναῖος φοβεῖται διὰ τοὺς ἄλλους.

— Ὁ ἀνὴρ, ὅταν ἀγαπᾶται ἀπὸ τὴν γυναῖκα του, γίνεται καλλι-
 τερος· ἡ γυνή, ὅταν ἀγαπᾶται ἀπὸ τὸν ἄνδρα τῆς, γίνεται χειροτέρα.

— Αἱ περισσότεραι γυναῖκες παραδίδονται εἰς τὸν Θεόν, ὅταν
 παύσῃ πλέον νὰ τὰς θέλῃ ὁ Διάβολος...